

Cap a la cimera del G-7 del 2016 a Ise-Shima

Fòrum Asiàtic de Parlamentaris sobre la Població i el Desenvolupament (AFPPD, per les sigles en anglès)
Federació Parlamentària Japonesa de Població (JPFP, per les sigles en anglès)

Declaració i recomanacions

27 d'abril de 2016

Introducció

Nosaltres, els més de 130 membres del parlament de 65 països d'arreu del món que vam assistir a la *Conferència Parlamentària Global sobre Població i Desenvolupament: cap a la cimera del G-7 del 2016 a Ise-Shima*, que va tenir lloc al Japó el 26 i el 27 d'abril, ens adreçem als països del G-7 i els demanem que ratifiquin el seu compromís amb la seguretat humana perquè totes les persones puguin viure sense por ni necessitat, i també el seu compromís amb el desenvolupament sostenible per a garantir que tots els éssers humans poden assolir el seu màxim potencial amb dignitat i igualtat i viure en un entorn saludable.

Felicitem el Govern del Japó per haver convocat la primera cimera del G-7 arran de l'aprovació dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) per part de 193 estats membres de les Nacions Unides i per haver adoptat una posició de lideratge proactiva a l'hora de fer avançar l'*Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible*. Els ODS definits en l'Agenda 2030 ens brinden esperança, perspectives i garanties per al futur del nostre planeta, i serviran de plataforma perquè el món aconsegueixi un creixement i un desenvolupament sostenibles.

En nom de la nostra ciutadania, presentem les nostres recomanacions als líders mundials perquè compleixin els compromisos de l'Agenda 2030 en la cimera del G7 a Ise-Shima, en què els líders de les set economies més importants del món tenen l'oportunitat de guiar proactivament el rumb de la cooperació internacional i la gestió econòmica d'una manera beneficiosa per a tota la humanitat.

Preàmbul

Recordem el treball dels parlamentaris i les parlamentàries d'arreu del món en matèria de població i desenvolupament, començant per la Conferència Internacional de Parlamentaris sobre la Població i el Desenvolupament (CIPPD) que va tenir lloc a Colombo, Sri Lanka.

Ratifiquem les conclusions i les declaracions de la CIPPD del 1994, convocada al Caire abans de la Conferència Internacional sobre Població i Desenvolupament (CIPD), les quals van situar les qüestions de població directament en el context del desenvolupament sostenible tal com va quedar reflectit en el preàmbul i en els principis del Programa d'acció de la CIPD (PdA de la CIPD).

Reafirmem les conclusions i les recomanacions del vintè Aniversari de la CIPD el 2014, incloses les de les reunions temàtiques internacionals sobre la joventut, els drets humans i la salut de les dones i les nenes, i també els resultats dels informes regionals que han constituït plans d'acció regionals.

Donem suport a la idea promoguda per l'Administració del primer ministre Shinzo Abe, coneguda amb l'expressió «una societat en què les dones brillin», per a intensificar els esforços de tots els països en l'eliminació de totes les formes de discriminació vers les dones i les nenes i perquè aquestes tinguin les oportunitats necessàries per a poder gaudir d'una vida digna i que tingui sentit.

Ratifiquem les resolucions de la Quarta Conferència Mundial sobre la Dona i les de la Plataforma d'Acció de Pequín, la Resolució 1325 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides i les resolucions posteriors sobre la dona, la pau i la seguretat, i també la Declaració aprovada en la Cimera Parlamentària Internacional prèvia a les reunions del G7 que va tenir lloc a Berlín el 2015, en les quals se subratllava la importància de reforçar arreu del món l'accés universal als serveis de salut sexual i reproductiva (SSR) i a la salut i els drets sexuals i reproductius (SDSR) i es reconeixia que la igualtat de gènere i l'apoderament de les dones i les nenes és fonamental per a assolir els ODS.

Destaquem el principi de l'Agenda 2030, aprovat per totes les nacions, que ratifica el compromís d'adoptar mesures valentes i transformadores per a redirigir el món cap a un camí sostenible i ferm.

Recordem que «no deixar ningú enrere» és un principi clau dels ODS i que la cobertura sanitària universal (CSU), concepte que complementa i reforça les qüestions de població, és essencial per a assolir els ODS.

Reconeixem que la pobresa, la injustícia social i la degradació ambiental sovint són les causes de la violència i la inseguretat, inclosos el terrorisme i els conflictes internacionals i nacionals, i que cal abordar l'origen d'aquests problemes per a garantir la pau i la prosperitat arreu del món.

Reconeixem el greu impacte del canvi climàtic global, especialment per als països geogràficament vulnerables, inclosos els petits estats insulars, ja que comporta una amenaça per a la salut i la seguretat humana de tot el planeta.

Reconeixem que actualment més de 100 milions de persones necessiten assistència humanitària, 26 milions de les quals es calcula que són dones i nenes en edat reproductiva molt vulnerables a violacions, explotació sexual i explotació de persones.

Subratllem que els parlamentaris i parlamentàries i els responsables i les responsables de les decisions polítiques hem de prestar una atenció especial a les necessitats i els drets de totes les persones, incloses les dones, la gent jove, la gent gran, les minories ètniques i religioses, les persones amb discapacitat i la població amb orientació sexual i identitat de gènere diverses.

Per tot això, presentem aquesta declaració i les recomanacions següents.

Declaració i recomanacions per a la cimera del G-7

1. Igualtat de gènere, apoderament de dones i nenes i cobertura sanitària universal
Creiem fermament en la importància crucial de la igualtat de gènere i l'apoderament de les dones i les nenes, que constitueixen la meitat de la població mundial i tenen un paper decisiu en tots els aspectes i àrees de la societat per a aconseguir el desenvolupament sostenible. No obstant això, expressem la nostra frustració pels avenços lents i desiguals que s'estan produint en aquest sentit. Garantir uns serveis de salut sexual i reproductiva (SSR) integrals i la salut i els drets sexuals i reproductius (SDSR) també és fonamental per a l'apoderament de les dones i les nenes, les quals tenen el dret de controlar la seva fertilitat i l'atenció

sanitària que reben per a poder satisfer les seves necessitats sanitàries i desenvolupar amb èxit l'escolarització, la trajectòria professional i les ambicions personals respectives. Entre els esforços destinats a garantir la igualtat d'accés a la informació i els serveis sanitaris essencials per a totes les dones i les nenes i altres persones i comunitats en situació de marginalitat, la cobertura sanitària universal (CSU) és la millor inversió que un govern pot fer per a tenir cura de la salut i el benestar de la seva població, reduir la càrrega de les malalties desateses i de la transmissió d'aquestes, i defensar la prosperitat i la dignitat de totes les persones.

Nosaltres, membres dels parlaments, ens comprometem i instem els països del G-7 a:

1.1 Invertir en la cobertura sanitària universal per a donar suport a la igualtat i els drets, concentrant els esforços en la població en situació de més marginalitat i vulnerabilitat, incloses les dones i les nenes; oferir serveis integrals d'atenció primària en salut sexual, reproductiva, materna, neonatal, infantil i adolescent, i garantir la prestació dels serveis independentment de la capacitat per a pagar-los.

1.2 Fer possible que totes les dones i les nenes tinguin accés a tots els serveis de salut reproductiva, fins i tot en situacions humanitàries i especialment durant els conflictes, o després, i puguin decidir lliurement i responsablement sobre la salut i els drets sexuals i reproductius (SDSR), ja que és una base vital i necessària per a construir societats sostenibles. Atès que els ODS reconeixen la igualtat de gènere i l'apoderament de les dones i les nenes com a peces fonamentals per a la realització dels drets humans i com a dimensions clau per al desenvolupament de la població i l'eradicació de la pobresa, és essencial reforçar l'accés a l'SDSR per a aconseguir tant l'apoderament d'aquestes com la resta d'objectius.

1.3 Fomentar l'apoderament de les dones i les nenes i alhora protegir-ne i promoure'n els drets humans, inclòs el dret a l'educació, la salut i la seguretat, per a aconseguir així la igualtat de gènere. Això comprèn també factors essencials per a aquest apoderament, com ara l'eradicació de les morts relacionades amb l'embaràs, de la violència de gènere en l'àmbit públic i privat i en les crisis humanitàries, i de les pràctiques nocives com el matrimoni infantil, precoç i forçat i la mutilació genital femenina.

1.4 Reafirmar els esforços constants duts a terme en aquesta direcció i en qüestions relacionades amb la distribució del treball no remunerat i l'accés de les dones i les nenes a la igualtat salarial, els recursos econòmics i productius, la terra i la protecció social, tenint també en compte la feminització de la pobresa en societats en procés d'envelliment. Per a això cal comptar amb mesures d'ajuda, polítiques i programes adequats, inclosa la cooperació internacional per al desenvolupament.

1.5 Reforçar els marcs i les polítiques jurídiques nacionals i internacionals per a eliminar totes les formes de discriminació contra les dones i les nenes, i continuar desenvolupant i donant suport a òrgans executius i de vigilància justos i funcionals. Eliminar les barreres jurídiques que impedeixen a les dones i les adolescents tenir accés a avortaments segurs, incloent la revisió de les restriccions en les lleis vigents que regulen l'avortament; en els països en què sigui legal, garantir la disponibilitat de serveis d'interrupció de l'embaràs segurs i de qualitat.

1.6 Donar suport a la participació política i econòmica activa de les dones i les nenes per a garantir el desenvolupament de societats que en protegeixen la llibertat i les decisions

individuals. Tenint en compte que en els darrers vint anys pràcticament s'ha doblat el percentatge de dones parlamentàries i tanmateix avui les dones són només el 22% dels parlamentaris i parlamentàries, és imprescindible actuar d'una manera més sistemàtica a escala nacional, regional i internacional per a incloure les dones en els processos de presa de decisions a tots els nivells. Això permetria millorar la igualtat de gènere, l'apoderament de les dones i les nenes, i una participació i un lideratge efectius.

2. Inversió en joventut

Tenint en compte que la generació de joves actual és la més nombrosa en la història de la humanitat (1.800 milions), les qüestions sobre població s'haurien de centrar en aquest grup en la mesura que representa les esperances de la societat per al futur. Invertir en la joventut té, per tant, una importància fonamental per a aconseguir que les societats futures siguin econòmicament dinàmiques i per a construir societats pacífiques, inclusives i sostenibles. De fet, no invertir en educació, desenvolupament d'aptituds, salut i apoderament és un dels costos més alts que podem generar.

Com a parlamentaris i parlamentàries, ens comprometem i instem els països del G-7 a:

2.1 Adoptar el marc de treball «4E» de polítiques d'acció per a la joventut: assegurar l'accés a informació i serveis sanitaris de qualitat (*ensure access*), proporcionar educació de qualitat (*education*), crear ocupació (*employment*) i lluitar per aconseguir la igualtat i l'equitat (*equality & equity*) per a tothom; això permetria garantir la pau, la seguretat i l'estabilitat de la societat i millorar les possibilitats de materialitzar el dividend demogràfic.

2.2 Proporcionar educació sexual integral i establir un sistema de cobertura sanitària universal que se centri en l'accés universal a la totalitat de serveis de salut sexual i reproductiva, inclosos la planificació familiar i els serveis d'informació per a joves, i abordar les conseqüències socials negatives dels estereotips de gènere.

2.3 Impulsar l'eradicació de les pràctiques nocives com el matrimoni infantil, precoç i forçat i la mutilació genital femenina, i proporcionar a les nenes susceptibles de patir-les la informació necessària perquè defensin els seus drets.

2.4 Oferir als joves i les joves, i ja que el dividend demogràfic requereix planificació, l'accés a una educació, un aprenentatge de competències i una formació de qualitat, i crear llocs de treball i oportunitats laborals respectables en tots els països en vies de desenvolupament i desenvolupats que permetin que la gent jove en edat laboral tregui el màxim partit dels seus recursos i competències.

2.5 Promoure la participació civil, econòmica, política i social de la joventut, inclosos els grups de joves en situació de més vulnerabilitat i marginalització com els col·lectius de migrants forçats i persones refugiades; invertir en les mesures corresponents, i garantir l'equitat en els programes d'educació, formació professional i desenvolupament professional perquè totes les persones joves puguin desenvolupar plenament les seves facultats i lluitar contra la vulnerabilitat i la radicalització.

3. Construcció de societats en procés d'envelliment actives i econòmicament dinàmiques

La humanitat va envellint a gran velocitat. L'any 2050, el 22% de la població correspondrà a

persones més grans de seixanta anys. Envellir és una part natural del cicle de la vida i mereix un reconeixement. L'esperança de vida continuarà augmentant i representarà un repte tant per als països desenvolupats com per als països en desenvolupament, de manera que cal adoptar mesures efectives que constitueixin els fonaments socials per a poder gaudir de bona salut, envellir amb dignitat, mantenir la capacitat funcional i assegurar la longevitat. En particular, cal donar suport econòmic i polític a les dones grans, ja que solen ser més susceptibles de viure en situació de pobresa i més vulnerables a malalties físiques i mentals.

Nosaltres, membres dels parlaments, ens comprometem i instem els països del G-7 a:

3.1 Donar suport al desenvolupament i el manteniment d'un sistema de cobertura sanitària universal sostenible que ofereixi una assegurança sanitària i social equitativa i assequible endemés de serveis sanitaris i socials integrals per a, en conjunt, augmentar l'esperança de vida sana i mitigar l'impacte de les malalties no transmissibles. Això comprèn l'adopció de les mesures necessàries per a proporcionar la nutrició essencial i satisfer les necessitats en salut mental. Totes i cadascuna de les persones grans d'aquest món, especialment les dones, haurien de poder tenir una vida sana i amb sentit i gaudir de la família, la comunitat i la participació social.

3.2 Reconèixer les heterogènies i canviants aptituds i capacitats físiques de la gent gran i tenir-les en compte a l'hora de promoure'n la participació social, i alhora donar prioritat al suport de la seva independència econòmica, promoure la innovació social i tecnològica enfocada a resoldre les seves necessitats, i desenvolupar diferents alternatives per a l'atenció a llarg termini.

3.3 Donar suport a la revisió i l'actualització de les principals polítiques i lleis socials, econòmiques i sanitàries, incloent-hi la introducció de la cobertura sanitària universal i l'aplicació de polítiques d'atenció preventiva, per a aprofitar al màxim les capacitats funcionals i l'autonomia de la gent gran abans que el cost d'aplicar aquestes polítiques esdevingui prohibitiu.

4. Gestió de riscos de malalties infeccioses com a part de la seguretat humana

El món és cada vegada més interdependent, fet que augmenta els riscos globals de noves malalties transmissibles agudes, com ara el SRAS o els virus del Zika i de l'Ebola, i que apareguin organismes resistents als fàrmacs. No obstant això, aquesta interdependència també afavoreix les oportunitats d'enfortir els sistemes sanitaris i cooperar entre nacions, i d'aplicar les lliçons apreses en la lluita constant contra malalties com la tuberculosi, el VIH i la malària.

Nosaltres, membres dels parlaments, ens comprometem i instem els països del G-7 a:

4.1 Donar suport al desenvolupament de la cobertura sanitària universal com a base fonamental per a garantir que els països estan preparats per a enfrontar-se a malalties infeccioses i estan aplicant les mesures preventives en tot moment, tant en situacions d'emergència com de normalitat, i subratllar la importància de protegir la salut de les persones en situació de més vulnerabilitat i marginalitat, com són les dones, les nenes i els nens en tant que és un dels seus drets humans bàsic i fonamental.

4.2 Reforçar la solidaritat entre les parlamentàries i els parlamentaris i els governs perquè

tinguin un paper catalitzador en la construcció d'un sistema de governança en salut centrat en la gestió i la prevenció de riscos per malalties infeccioses. Per a això cal garantir que totes les parts implicades a tots els nivells (internacional, regional, nacional, local i de la comunitat) exerceixen el seu paper i assumeixen les seves responsabilitats amb eficiència per mitigar l'impacte negatiu de possibles crisis de salut pública sobre la base de:

- Establir i reforçar els sistemes sanitaris, incloent-hi el cost de medicaments i infraestructures, per a resistir epidèmies de malalties infeccioses, i implantar a tots els nivells dels nostres països (nacional, local i de la comunitat) mesures per a combatre aquestes epidèmies que tinguin en compte la diferència de gènere i que permetin garantir que les dones i les nenes no en quedin afectades d'una manera desproporcionada.
- Complir el Reglament sanitari internacional (RSI) de l'Organització Mundial de la Salut (OMS) en l'àmbit nacional des dels nostres països respectius, i reforçar la capacitat bàsica de l'OMS per a aplicar l'RSI.
- Potenciar la investigació i el desenvolupament (R+D) i compartir els coneixements i la informació, també pel que fa a mesures per a afrontar la resistència als antibiòtics amb nous medicaments, proves diagnòstiques i vacunes assequibles i accessibles.
- Garantir que s'està en condicions de donar suport als països afectats gràcies a una estructura de cooperació internacional ben coordinada, inclosa la capacitat de resposta immediata i efectiva del Fons per a contingències destinat a emergències, de l'OMS, i el Mecanisme de finançament d'emergència per a casos de pandèmia, del Banc Mundial.
- Protegir la salut pública i el personal mèdic, especialment els professionals sanitaris que estan a primera línia, de malalties infeccioses i establir sistemes d'assegurances en la mesura que es pugui.

4.3 Millorar la governança en salut global i assumir una funció de lideratge col·lectiu per a prevenir i deturar l'impacte de futures malalties infeccioses que superin la capacitat nacional per a atenuar els riscos sobre la base de:

- Potenciar el desenvolupament dels recursos humans en el sector de la salut pública, amb ajuda internacional.
- Garantir, en els casos en què l'OMS per si mateixa no pugui controlar una pandèmia de gran escala, que aquesta té capacitat institucional per a coordinar d'una manera efectiva les Nacions Unides, les agències bilaterals i les organitzacions de la societat civil sota la direcció del secretari general de les Nacions Unides i juntament amb l'Oficina de Coordinació d'Assumptes Humanitaris (OCHA).
- Garantir i aplicar polítiques relacionades amb l'R+D de malalties infeccioses, distribució de vacunes i desenvolupament d'altres productes mèdics i eines per a tractar malalties tropicals desateses i altres malalties infeccioses similars.
- Garantir l'accés a serveis sanitaris bàsics, inclòs l'accés universal a la salut sexual i reproductiva, tant en situacions d'emergència com de normalitat. Per a això, el Fons de població de les Nacions Unides (UNFPA) i la Federació Internacional de Planificació Familiar (IPPF, per les sigles en anglès) haurien de liderar els esforços en favor de l'accés universal a la salut sexual i reproductiva (SSR) i el Paquet de serveis inicials mínims (PSIM) per a l'SSR, que permetran comptar amb una societat més resistent i més disposada a protegir els serveis de salut materna, neonatal, infantil i adolescent, també en conflictes i moments d'emergència.

El paper dels parlamentaris i les parlamentàries en l'era dels ODS

Els parlamentaris i les parlamentàries participen directament en la planificació, el disseny i l'aplicació de polítiques com a representants dels pobles respectius i tenen la responsabilitat de mobilitzar la voluntat política per a aconseguir objectius polítics importants. Com a resultat dels esforços anteriors, les xarxes parlamentàries existents han anat proposant recomanacions sobre l'agenda internacional, en particular sobre aspectes de salut global que inevitablement afecten el seu electorat, els seus països i, finalment, el món. L'Agenda 2030 va destacar la importància dels parlamentaris i les parlamentàries en remarcar «el paper fonamental que exerceixen els parlaments nacionals promulgant legislació i aprovant pressupostos i la seva funció de garantir el retiment de comptes per al compliment efectiu dels nostres compromisos» (*Agenda 2030*, paràgraf 45).

Nosaltres, els parlamentaris i les parlamentàries, ens comprometem a:

1. Abordar qüestions sobre població, com ara la igualtat de gènere i l'apoderament de les dones i les nenes, invertint en la joventut i l'envelliment dinàmic, i també a garantir una assignació pressupostària apropiada per a aconseguir materialitzar la cobertura sanitària universal (que inclogui l'accés universal a la salut sexual i reproductiva) com a enfocament polític transversal a escala nacional.
2. Augmentar els pressupostos d'ajuda al desenvolupament per a la població i el desenvolupament alhora que es garanteix l'objectiu del 0,7% del PIB a l'Ajuda oficial al desenvolupament (AOD) tal com es va acordar en les anteriors conferències parlamentàries internacionals sobre l'aplicació del Programa d'acció de la CIPD, i destinar almenys un 10% d'aquests fons a la salut i els drets sexuals i reproductius, la igualtat de gènere, els drets humans de les dones i les nenes i l'apoderament d'aquestes.
3. Establir mecanismes de supervisió, que incloguin l'ús de dades classificades per sexe i edat, per a millorar la gestió del risc i els sistemes de governança a tots els nivells (internacional, regional, nacional, local i de la comunitat), actuant com a catalitzadors que estableixin relacions entre tots els nivells quan calgui donar resposta a situacions d'emergència, incloses les crisis de salut pública.
4. Aplicar polítiques basades en evidències que reflecteixin la diversitat demogràfica i els grups en situació de marginalitat dels diversos països per a «no deixar ningú enrere», i integrar aquestes diferències per a assolir els ODS tenint en compte dimensions econòmiques, socials, mediambientals i institucionals.
5. Garantir el retiment de comptes i la transparència en totes les institucions i promoure activament la bona governança amb la plena participació de la societat civil, el sector privat i els mitjans de comunicació a fi de construir un marc d'acció comuna dissenyat per a establir associacions internacionals que lluitin per la seguretat humana i el desenvolupament sostenible.
6. Instar els nostres governs a complir els compromisos adquirits en l'àmbit internacional i dedicar els nostres propis recursos a la consecució dels ODS a escala nacional.

Aquestes recomanacions per a la cimera del G-7 del 2016 a Ise-Shima i els propers fòrums intergovernamentals es lliuraran als parlaments nacionals respectius perquè els governs s'encarreguin d'aplicar-los.